

การแปลคำเชื่อมในภาษาจีนโบราณเป็นภาษาไทย

Translation of Classical Chinese Conjunctions into Thai

อภิวัฒน์ คุ้มภัย*

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มุ่งศึกษาการแปลคำเชื่อมที่ใช้บ่อยในภาษาจีนโบราณจำนวน ๒๐ คำ เป็นภาษาไทย ข้อมูลที่ใช้ในการวิเคราะห์ได้มาจากวรรณกรรมจีนโบราณยุคก่อนราชวงศ์ฉินและราชวงศ์ฮั่น ผลการวิจัยพบว่าคำเชื่อมในภาษาจีนโบราณแสดงความสัมพันธ์ทางอรรถศาสตร์ได้หลายประเภทจึงสามารถแปลเป็นภาษาไทยได้หลากหลาย อย่างไรก็ตาม คำเชื่อมบางคำไม่มีคำที่มีความหมายเทียบเท่ากันเนื่องจากความแตกต่างด้านลักษณะทางวากยสัมพันธ์และอรรถศาสตร์ของภาษาจีนโบราณกับภาษาไทย ในกระบวนการถ่ายทอดความหมายของคำเชื่อมจากภาษาต้นฉบับนั้น ผู้แปลจำเป็นต้องมีความรู้เกี่ยวกับวากยสัมพันธ์และอรรถศาสตร์ของภาษาจีนโบราณเป็นอย่างดี นอกจากนี้ยังต้องมีความรู้เกี่ยวกับคำเชื่อมในภาษาไทยซึ่งเป็นภาษาเป้าหมาย จึงจะสามารถถ่ายทอดความหมายของคำเชื่อมจากภาษาจีนโบราณมาเป็นภาษาไทยได้ถูกต้อง

Abstract

The purpose of this research is to study the translation of 20 commonly used Classical Chinese conjunctions in Thai. The data were collected from pre – Qin and Han texts. The research found that Classical Chinese conjunctions can be translated into many Thai equivalents depending on the context; but some conjunctions have no Thai equivalents due to the differences in syntax and semantics between the two languages. To decode the meanings of the conjunctions in the source text, a translator requires thorough knowledge about syntax and semantics of classical Chinese. In addition, the translator needs to know the semantic relation between sentences in the source language and also needs the same in – depth knowledge to reencode their meanings into Thai.

* อาจารย์สาขาวิชาภาษาจีน ภาควิชาภาษาปัจจุบันตะวันออก คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร